

nerne, og omkring baglandspatroljernes effektivitet.

Jeg mener lige præcis ikke, at det her er blevet uddybet og ordentligt belyst, og det er derfor, jeg med det forslag til vedtagelse, jeg fremsatte før, ønsker, at det sker.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Der er blevet efterlyst en ordentlig debat, og så synes jeg, det er lidt ejendommeligt, når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at vi må beslutte os efter de beslutninger, der tages, eller noget i den stil, at så får hr. Keld Albrechtsen det til, at tilhængerne siger, at forbeholdene ikke er det papir værd, de er skrevet på.

Det må hr. Keld Albrechtsen mene om, hvad han vil, men jeg vil bare sige, at det gælder ikke Socialdemokratiet. Vi mener, at forbeholdene eksisterer, og at de har værdi. De betyder nemlig, at det er Folketinget her, der beslutter, hvad vi vil tilslutte os, og hvad vi ikke vil tilslutte os.

Så vil jeg gerne lægge til, og det er fuldstændig uafhængigt af Schengen, at i en internationalt præget verden er der områder, hvor et land, hvad enten det er stort eller lille, vil have svært ved at føre en politik, der er totalt anderledes. Men det har intet med EU, det har intet med Schengen at gøre. Det har noget at gøre med en internationalisering af verden.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fordi hr. Albrechtsen misbruger, hvad jeg har sagt, behøver fru Dorte Bennedsen jo ikke gøre det.

Jeg har bare sagt, at justitsministerens tale viser, hvor lidt forbeholdene er værd, og det viser Amsterdamtraktaten og dens bemærkninger og Justitsministeriets notat til Amsterdamtraktaten om suverænitetssafgivelse, nemlig at de andre naturligvis kører videre, og vi kan så allernådigst få lov at implementere deres regler, hvis vi har lyst.

Det har Venstre sagt hele vejen igennem. Vi respekterer, at befolkningen ønsker de forbehold. Vi vil gerne af med dem, når vi kan komme af sted med det og befolkningen ønsker det. Men vi har hele tiden sagt, at de er intet værd. Det betyder jo, at andre bare går videre, og vi får mindre indflydelse. Og det er altså sådan, jeg læser justitsministerens tale. Nu kan man jo selv kigge efter bagefter.

Så det er nu også Venstre, der hele tiden har været ærlig og har sagt, at vi var imod de forbehold, og sagt, hvad virkningerne af dem måtte være, så må jeg blive fri for det. Vi har på det punkt været det mest ærlige parti sammen med et par andre folketingsgrupper.

Til hr. Thulesen Dahl må jeg sige: Vi bliver jo ikke enige. Vi bliver aldeles ikke enige om, hvad fri bevægelighed bør være, og vi bliver slet ikke enige om, hvordan samkvemmet i Europa skal være. Det er dér, den meget store forskel er. Men jeg kunne såmænd unde hr. Thulesen Dahl at komme ned og bo på grænsen og have marker på hver side eller arbejde det ene sted og bo på den anden side og se, hvordan det foregår til daglig, hvor megen bevægelighed der er over grænserne inden for Europa. Men vi har et helt forskelligt syn på, hvordan vores samkvem skal være.

Hr. Arne Melchior skælder mig ud nogle gange, og nogle gange er han så galant, at han kan få mig til at rødme. I dag fulgte jeg nok hr. Arne Melchiors råd. Hr. Arne Melchior har altid sagt: Lad dog være med at tale efter manuskript; tal dog af karsken bælg! Og det var så det, jeg gjorde i dag. Jeg siger tak til hr. Arne Melchior.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Debatten er ved at skride, og jeg indrømmer fuldstændigt, at jeg vil deltage i det skrideri.

Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at Venstre aldrig nogen sinde har støttet de forbehold. Så vil jeg godt minde fru Birthe Rønn Hornbech om, hvad Venstres formand som udenrigsminister gik og sagde i foråret 1993. Så var det jo overhovedet ikke sandt, det, hr. Uffe Ellemann-Jensen på daværende tidspunkt gik og fortalte den danske befolkning. Men sådan er der jo så meget.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er meget vigtigt, at vi ikke på det her tidspunkt i debatten kommer til at køre af sporet, specielt i debatten om de danske forbehold. Det er afgørende vigtigt, at befolkningen kan have tillid til det, som er blevet sagt i debatten om de danske forbehold. Derfor vil jeg godt benytte lejligheden til at præcisere et par ting i den debat.

Det danske forbehold med hensyn til det retlige og indre samarbejde i EU er et EU-forbe-